UN PASSEIG PER LA HISTÒRIA DE GUARDAMAR

1 La Fonteta (s.VIII-VI a. C.)

Conjunt urbanístic d'època colonial fenícia, cobert per les dunes i subjacent a la Ràbita Califal. Es tracta d'una de les ciutats fenícies més complexes i millor conservades de tota la Mediterrània occidental. Les excavacions arqueològiques han documentat una muralla amb bastió, carrer perimetral i vivendes adossades en la seua cara interna, com també barris de cases organitzats extramurs del recinte fortificat.

2 Cabeço Petit de l'Estany (s.VIII-VII a. C.)

Poblat murallat d'origen colonial fenici. L'assentament està dotat d'un complex i únic sistema defensiu, format per una potent i original muralla amb bastions en ixent i una estructura interior de "casamates" de clara tipologia oriental.

3 Cabeço Lucero (s.VIII a. C.)

Poblat i necròpoli d'època ibèrica. Del poblat, s'han excavat algunes vivendes, com també una torrassa i la porta d'accés en la muralla meridional. Dintre la necròpoli s'han exhumat abundants soterraments d'incineració. De l'escultura monumental associada a la necròpoli, cal destacar les escultures de bous, lleons, altres animals fantàstics i el bust de la Dama de Guardamar.

4 Montcaio (s. I a. C. al V d. C.)

Es tracta d'un assentament costaner d'època romana i tardoromana, relacionat amb el comerç i l'explotació dels recursos de la mar: pesca, sal i derivats. Coronant l'última fase tardoromana del jaciment, es va documentar una cel.la-oratorio o Ràbita islàmica dels segles X-XI.

5 Ràbita Califal (s. IX-XI)

Ribat o monestir islàmic de caràcter religiós. En la pedra fundacional d'una de les mesquites descobertes se cita la data de la seua construcció l'any 944, com també qui la va manar construir: Ahmad b Buhul bn Zarb. El seu abandó es produí a mitjan segle XI. El monestir està format per un excepcional complex arquitectònic de caràcter religiós, amb cel·les-oratori separades per carrers, a l'interior del qual, una comunitat de musulmans dedicava la seua vida a l'oració i al retir espiritual.

6 La Torre del Descarregador (s. X-XI i s. XVIII)

Torre construïda amb tècnica de tàpia, situada a vora la mar. Va haver de servir per a controlar el tràfic comercial i l'activitat pesquera. Les excavacions han documentat dues fases d'ocupació: una d'època islàmica i una segona fase de reutilització en època moderna.

7 Castell (s. XIII-XIX)

Ciutadella murallada d'època medieval i moderna on vivien els pobladors de l'antiga Vila de Guardamar, des de la seua fundació en 1271, per Alfons X el Savi, fins a la seua total destrucció pels terratrèmols el 1829. De les restes arquitectòniques que van sobreviure als moviments sísmics, cal destacar el Baluard de la Pòlvora. Al turó del castell també es documenten restes d'època fenícia, ibèrica, romana i islàmica.

8 El Molí i l'Assut de Sant Antoni (s. XIV-XX)

Complex hidràulic format per un molí fariner de tracció hidràulica i un assut, a què es troba lligat històricament i estructuralment. La seua construcció primitiva data del segle XIV, amb remodelacions posteriors el segle XVIII i a la primeria del segle XX, fins a la seua actual configuració neoàrab.

9 Planta de Larramendi (1829)

Després dels terratrèmols, la vila de Guardamar va quedar totalment destruïda. L'encarregat de dissenyar la nova trama urbana fou José Agustín Larramendi, regnant Ferran VII. Durant diverses dècades aquest projecte es va anar executant gradualment. Constitueix un model precoç d'arquitectura antisísmica.

Segons paraules del mateix Larramendi: "... Guardamar serà el poble més bonic del Regne".

10 Església de Sant Jaume (1892-1910)

Es tracta d'un edifici neoclàssic de tres naus, dissenyat per l'enginyer Larramendi, malgrat que inacabat segons el projecte original. La seua construcció s'inicià en 1845, encara que no es consagrà al culte fins a 1892. La seua finalització acabà al 1910. De l'antiga església es conserven les campanes del s. XVIII, algunes peces d'imatgeria barroca i dos llenços i altres objectes de culte.

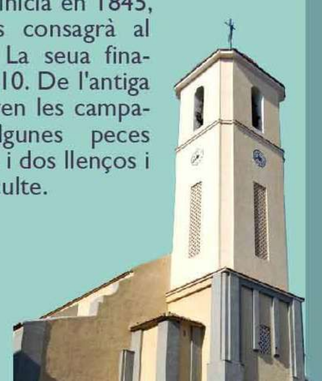

11 El Viver Vell (s. XX)

Conjunt de caràcter forestal configurat per un Viver Forestal, dos edificis annexos i un aljub de captació d'aigua de pluja, cobert amb volta de mig canó. Tot el conjunt està relacionat amb la repoblació forestal de les Dunes de Guardamar.

12 Les comportes i el canal de Regs de Llevant (1923)

Conjunt format pel Canal i les Comportes d'elevació de tracció elèctrica, amb motiu del desenvolupament primerenc de la Revolució Industrial a Espanya. La seua funció consisteix en la captació i canalització de les aigües sobrants del riu Segura. Va ser inaugurat pel rei Alfons XIII.

13 Pont de ferro (1929)

És un pont realitzat en ferro forjat amb cintres de reblons, assentat sobre estreps de carreu. Aquesta obra, pròpia de l'enginyeria industrial de l'inici del segle XX, fou inaugurada l'11 d'agost i es va construir sobre un anterior pont de carreu del s. XVIII, destruït per una riuada a la darreria del segle XIX.

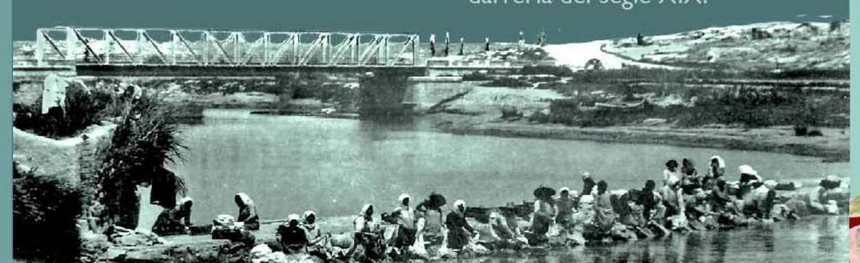

14 Sénia del Riu Sec (1940-50)

És un aparell elevador d'aigua de tracció animal, de les denominades tipològicament com a "sénies de corona". Consta d'un engranatge amb dues rodes: la roda d'aigua i el "carro" o contrarroda.

15 La Torre dels Americans (1962)

Construïda en plena "Guerra Freda", per la marina militar americana, en el marc dels acords de col·laboració entre Espanya i els Estats Units d'Amèrica. Amb els seus 375 metres, és l'estructura militar més alta d'Europa i la construcció més alta d'Espanya.